

Matthæus Vidnesbyrd

BOGEN af Jesus Kristi generation, Davids søn, Abrahams søn.

² Abraham avlede Isak, og Isak avlede Jakob, og Jakob avlede Juda og hans brødre, og Juda avlede Peres og Zera af Tamar, og Peres avlede Hesron, og Hesron avlede Ram, og Ram avlede Amminadab, og Amminadab avlede Nakshon, og Nakshon avlede Salmon, og Salmon avlede Boaz af Rahab, og Boaz avlede Obed af Ruth, og Obed avlede Isaj, og Isaj avlede kongen David. Og kongen David avlede Salomo af hende som David har tog af Uria, og Salomo avlede Rehabeam, og Rehabeam avlede Abija, og Abija avlede Asaf, og Asaf avlede Joshafat, og Joshafat avlede Joram, og Joram avlede Uzzija, og Uzzija avlede Jotam, og Jotam avlede Akaz, og Akaz avlede Hizkija, og Hizkija avlede Manasse, og Manasse avlede Amos, og Amos avlede Josija, og Josija avlede Jekonja og hans brødre omkring tidspunktet de blev bortført til Babylon.

³ Og efter at de blev bragt til Babylon, avlede Jekonja Shealtiel, og Shealtiel avlede Zerubbabel, og Zerubbabel avlede Abiud, og Abiud avlede Eljakim, og Eljakim avlede Azor, og Azor avlede Sadok, og Sadok avlede Akim, og Akim avlede Eliud, og Eliud avlede Eleazar, og Eleazar avlede Mattan, og Mattan avlede Jakob. Og Jakob avlede Josef, Marias mand, af hvem blev fødte Jesus, som profeterne har skrevet, som kaldes Kristus.

⁴ Så alle generationer fra Abraham til David var fjorten generationer, og fra David indtil bortførelsen ind i Babylon var fjorten generationer, og fra bortførelsen ind i Babylon indtil Kristus var fjorten generationer.

⁵ Nu, som det står skrevet, Jesu Kristi fødslen sket på denne måde. Efter at hans mor, Maria, var forlovet til Josef, før de kom sammen, blev hun fundet med barn af helligånden. Derefter Josef, hendes mand, idet han var en retfærdig mand og ikke villig til at gøre hende til et offentligt eksempel, var tilbøjelig på at sætte hende bort i privat. Men mens han tænkte om disse, se, Herrens engel viste sig for ham i et syn, og sagde, Josef, du Davids søn, frygt ikke for at tage til dig selv Maria din kone, for det der er undfanget i hende er af helligånden. Og hun skal bringe frem en søn, og I skal kalde han navn Jesus, for han skal frelse sit folk fra deres synder. Nu sket dette for at alt kunne blive opfyldt som blev talt af Herren ved profeterne, ved at sige, Se, en jomfru skal være med barn og skal bringe frem en søn, og de skal kalde hans navn Immanuel - som (fortolket) er, Gud med os. Derefter Josef, vågnede ud af sit syn, gjorde som Herrens engel havde budt ham, og tog til sig sin kone, og kendte hende ikke til hun havde bragt frem hendes første fødte søn. Og de kaldte hans navn Jesus.

⁶ Nu da Jesus blev født i Betlehem af Judæa i dagene af kongen Herodes, se, kom der vise mænd fra øst til Jerusalem, og sagde, Hvor er barnet der er født Messias af Jøderne? For vi har set hans stjerne i øst og har kommet for at tilbede ham. Da kongen Herodes havde hørt om barnet, blev han urolig, og hele Jerusalem med ham. Og da han havde samlet alle ypperstepræsterne og skriftkloge af folket sammen, krævede han af dem, ved at sige, Hvor er stedet der står skrevet om af profeterne hvori Kristus skulle fødes? For han frygtede meget, men holder han ikke overbevisning af profeterne. Og de sagde til ham, Det står skrevet af profeter at han skulle fødes i Betlehem af Judæa, for således har de sagt: Herrens ord kom til os, ved at sige, Og du, Betlehem der ligger i Judæas land, i dig skal der blive født en Prins der ikke er den mindste blandt Judæas prinser; for ud af dig skal komme Messias som skal frelse mit folk Israel.

⁷ Derefter Herodes, da han kaldte vismændene privat, flittigt spurgte af dem på hvilket tidspunkt stjernen vist. Og han sendte dem til Betlehem, og sagde, Gå og søg flittigt for det unge barn. Og når I har fundet barnet, bringe mig ord igen, så jeg må komme og tilbede ham også. Da de havde hørt kongen, gik de væk.

⁸ Og se, stjernen, som de så i øst, gik foran dem indtil det kom og stod over hvor det unge barn var. Da de så stjernen, glædede de sig med overordentlig stor glæde. Og da de havde kom ind i huset, så de det unge barn med sin mor Maria og faldt ned og tilbad ham. Og da de havde åbnet deres skatte, gav de ham gaver: guld, og røgelse, og myrra.

⁹ Og da de blev advaret af Gud i en drøm om at de ikke skulle vende tilbage til Herodes, drog de til deres eget land en anden vej.

¹⁰ Og da de har rejst bort, se, Herrens engel viste sig for Josef i et syn, og sagde, Rejs dig og tag det unge barn og sin mor og flygt ind i Egypten, og forbliv der indtil jeg bringer dig ord, for Herodes vil søge det unge barn for at tilintetgøre ham. Og derefter rejste han sig, og tog det unge barn og barnets mor om natten, og drog ind i Egypten, og var der indtil Herodes døde, for at det kunne blive opfyldt som Herren talt ved profeten, som sagde, Ud af Egypten har jeg kaldte min Søn.

¹¹ Derefter Herodes, da han så at han blev hånet af de vise mænd, blev overordentlig vred, og sendte frem og dræbte alle de børn der var i Betlehem og hele dets område deraf, fra to år gammel og under, i overensstemmelse med tidspunktet som han flittigt havde spurgt af vismændene. Da blev det der blev sagt af Jeremiah profeten opfyldt, som sagde, I Ramah blev der hørt en stemme, en klage, og gråd, og stor sorg; Rachel græder over tabet af hendes børn og vil ikke blive trøstet fordi de ikke var.

¹² Men da Herodes var død, se, en af Herrens engle viste sig i et syn til Josef i Egypten, og sagde, Rejs dig, og tag det unge barn og sin moder, og drag ind til Israels land, for de er døde der søgte det unge barns liv. Og han rejste sig, og tog det unge barn og hans moder, og kom ind til Israels land. Men da han hørte at Arkelaos regerede i Judæa i stedet for sin far Herodes, var han bange for at tage derhen. Men, alligevel, fordi han blevet advaret af Gud i et

syn, gik han ind i den østlige del af Galilæa, og han kom og boede i en by der hedder Nazaret, for at det kunne blive opfyldt som var talt af profeterne: Han skal kaldes en Nazaræer.

¹³Og det skete at Jesus voksede op med sine brødre, og voksede sig stærk, og ventede på Herren for hans tjenestetid at komme. Og han tjente under sin fader, og han talte ikke som andre mennesker, og han kunne heller ikke undervises, for han behøvede ikke at nogen mennesker skulle undervise ham.

¹⁴Og efter mange år nærmede hans tjenestetid.